

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

Tárgy

796:613.7

Hely

Idő

"1922"

Személy

Szerző:

Cím: *Uszó lakások a Dunán*

Forrás:

Nemzeti Újság

Bp.

(Hely)

1922. *VI* 18

(Idő)

(Köt. v. füz.)

Székesfővárosi hazinyomda 1922

Uszó lakások a Dunán

**Két szoba, konyha berendezéssel — 400.000 korona — Vizi nyaraló
a szezonra — 20.000 koronáért**

(A Nemzeti Újság munkatársától.) A parton egy csoport érdeklődő verődött össze, uriasan öltözött férfiak és nők, dologtalan csavargók zsebredugott kézzel és a könnyek szórakozó gyerekserege. Ezek a kölépeső legalján kuporodnak, meztelen lábukat fürdetik a hullámokban. Két szál deszkából illesztett hajóhid köti össze a szárazföldet azzal a fehérre festett, piros muskátllal díszített és nemzetiszínű zászlókkal fellebegtetett vizi-lakással, amelynek csodálatára a nézőközönség egybegyűlt s amely egészen újszerű itt Pesten, legalább is sose láttuk és sohasem hallottunk róla. Karsu és előkelő, mint valami fehértestű jacht, amely a tengerek kikötőjében pompázik, vagy ott húzódik meg szerényen a moló mellett. Messziről valójában hajónak látszik, csak az ott sürgölődő és forgolódó matrósapkás ember áruja el, hogy *uszó-lakás*, valamelyik hajóépítő részvénytársaság építette, egy család lakik benne, azelőtt vagonlakók voltak, sehogyan tudtak másféle otthonra szert tenni.

Az uszó házban

A kis alkotmányt szelíden ringatja a Duna hajjai fölött, itt a palló, csak rá kell szállni, egy percet sem késik a barátságos invitálás. A fedélzet olyan alacsonyan van a fedélköz fölött, hogy aki nem vigyáz, heleüti a fejét. Egy lépés lefelé s benne vagyunk az uszó ház előszobájában. Minden oldala szabad, a vízre nyílik. Piros nádból font asztal és kertiszékek, ez az előszoba butorzata. A lakás két szobából áll, van hozzá konyha, cselédszoba és mellékhelyiségek. Az első szoba a nappali, olajszínű, festett fala olyan, mint a hajófal, két kis ablaka mint a hajóablakok, csinos, tiszta és barátságos fe-

hér függönyök teszik otthoniassá. Az oldalfalak mellett beépített pad húzódik végig, a szekrények be vannak építve a közfalalba, az asztalt nem lehet elmozdítani a helyéből s ha próbálom, ide-oda inog az egész házacskó. Általában a legjobb hasonlat rá, hogy olyan, mint egy kis baba-lakás. Minden miniatűr. Kényes színek tarkítják az egyhangúságot s a hálószoba két nyughelye olyan, mint egy nagy tengerjáró hajó, harmadosztályos kabinjában. Persze itt, ahol már lakó van, egy-két hazulról elhozott holmi, látszólagos kényelmet varázsol, de nem hiszem, hogy az, aki rendes, polgári lakáshoz szokott, egyetlen nyugodt éjszakát is tölthetne a dunai uszó-lakásban.

Nem is lakás ez, csak szükség-lakás, vagy nyaraló. A konyha két lépés hosszú és három lépés széles. Egyforma, kékmázos konyahedény sorakozik a polcokon, a hajóépítő részvénytársaság vásárolta az egész berendezést, az ebédlő-kredenciól, a konyha mérlegig. Kis petróleum tüzhelyen lehet főzni, — helyesebben — főzőcskét játszani, az egész tüzhelyen nem fér el egy rendes fazék meg egy lábas.

Ami mindenért kárpótol

De mindent kárpótol és mindent kipótol a fedélzet. Akkora, mint az egész uszó lakás, mint egy dunai propellerhajó félfedélzete. Nyugágyak, kerti székek, virágok, nemzetiszínű zászlók díszítik és egy tüss, mint a fürdőszobákban, csak alá kell állani és a zuhanyt a nyakaközé kapja az ember.

Az egész, ahogy itt áll és ahogy elmondottuk örökáron 400.000 koronába kerül. Aki vesz egyet és beköltözködik, az egész Duna mentén ott üti fel a

tanyáját, ahol éppen kedve tartja. Ez az uszó ház is, amelyben járok, először a Petőfi-téren kötött ki, de ott sok volt a bámulója s a gazdája egy gőzessel szépen elovintatta a sziget felső partjához, amely csendes és kihalt mint a messzi vizek szigeteinek elhagyatott partjai, legfeljebb ilyenkor, ünnepnapon jut közönség erre a tájékra is. Más semmi nem zavarja az uszó ház lakóinak életét, mint ez az urnapi kiránduló csoport érdeklődése. Néha egy nagy hajó siklik el a vizen s az utasok barátságosan in-tegetnek, az uszó ház árbocára is felrepül a zászló, a gazdája azt hiszi, hogy ő most hajóskapitány, akinek kötelessége testvéreit üdvözölni. Ha itt meg-unják az életet, a Dunán másik fészket, más kikötőt keresnek maguknak, bizonyára ezt szeretik legjobban az egészben, hogy *nincsenek helyhez kötve s ha éppen nyaralni akarnak, hát mindenestől elvonnak Nagymarosra*. Állítólag már épült is két ilyen uszó ház, amelynek csak bérlői vannak, két pesti család, akik így töltik el Nagymaroson a nyarat. Egy szezonra 20.000 koronát kér a társaság az uszó-ház bérletéért, itt is meg van az egész berendezés és sokkal olcsóbb, mint egy kétszobás, butor-zott lakás a budai hegyekben, vagy a svábok nyá-rára kiadott lakásai.

Kártyabarlang a vizen

Van egy uszó-lakás, amely nappal üres, csak egy meztelűbas matrósféle őrzi. Este aztán motorcsónakon jönnek a látogatói, nagy társaság, elegáns urak és hölgyek, néha cigány jön velük, máskor csak gramofon és a fedélzeten schimmyt táncolnak, lent a kis szobákban pezsgős üveg durran s a bankár kártyát ad, vigasság és mulatozás van reggelig. Szerecsére ez nem csendzavarás, mert vizi-rendőrségünk még nincs s a mulató uszó-ház ott köt ki, ahol nem zavarja semmi, ahol ő sem zavar.

Csak Darabesik, az öreg dunai csónakos panasz-

kodik, hogy mostanában nem tud aludni éjszakákon át, olyan különös és furcsa hangok kelnek át hozzá a Dunán.

— *Tán ördögösök járnak éjjelente abba a fránya hajóba, vagy mi az Isten csudába, ami odaát van . . .* mondja nekünk.

S ha a hajnali harangszóval Óbudáról átevez a sziget felső csucsára, ámulattal látja, hogy megint csendes minden. Akkor fog csak csodálkozni, ha egy reggelre végleg eltűnik a boszorkányos uszó ház, mert *ennek az egynek motorja is van, amely ha megindul, négy kilométerrel viszi előre óránként.*

Ez volna hát minden, amit a dunai uszó-házakról elmondhatunk. Lehet, hogy a hajóépítő részvénytársaság nem azzal a céllal építi fel ezeket sorra egymásután, hogy az általános lakás-bajokon segítsen. *Inkább csak a gazdagoknak való, mert kedves örömeiket okoz és nyári szórakozást nyújt.* A lakásinségben egyébként sem lehetne segíteni velük, még akkor sem, ha egész Velence épülne fel a **Dunán** . . .